

GYŐRINÉ LUCA ÁGNES

ÉDES ANYANYELVÜNK JELENTŐSÉGE

„...Minél nagyobb volt a munkaelőtti kiállító szomj és kívánság s azokból eredő fáradozás és szorgalom, annál nagyobb tespedtség s elhidegülés követi az elbomlott munkát. És így sokszor éppen azon hév s teremtő erő, mely valódi csudákat művelhetne...nem ritkán áldásból átkra fordul...”

Milyen kiállító szomjról és kívánatról, fáradozásról és szorgalomról szól gróf Széchenyi István Magyar játékszínről című munkájában? Bizonyára mindazon emberi erőfeszítésekről, melyek valóra váltják a teremtői kívánalmat, akaratot itt, a Világ Közepén, a Földön.

S milyen átkba forduló áldásra utal Széchenyi gróf? Természetesen a Teremtő áldásos hatalmára, mely tény nem felismerése szakadékot képez a teremtett világ s a teremtett ember között, s e szakadék, melyet átokként élünk meg, áthághatatlan akadályként tátong előttünk mindaddig, míg föl nem ismerjük magát a Teremtés tényét, s helyünket, szerepünket a teremtett világban.

S milyen csudákra képes hévről, teremtő erőről ír Széchenyi István?

A MAGYAR NYELV tudóinak „elmondja”, hogy szerve, a nyelve beszédre is rendeltetett, s ebből következően igazán könnyen beláthatjuk, hogy a nyelvet, mint testrészt tervezője azzal a szándékkal tervezte olyannak, amilyen, hogy értelmes teremtményét képessé tegye a gondolatok szóbeli közvetítésére. Kezét pedig olyannak tervezte, hogy írni is képes legyen.

Minden teremtmény a Teremtő alkotása; kifejezőeszközeit is Teremtőjétől kapja. A macska nyávog, a ló nyerít, az ember beszél, s ahogyan az állatok jelrendszere nem valamiféle, évmilliókon átívelő fejlődési folyamat eredménye, úgy az emberi őnyelv sem az. Ha az ősember csak makogott, huhogott, nyögdécselt, s szellemi képességeire agya evolúciós fejlődése révén tett szert, hogyan hozhatott létre egy szigorú, meghatározott renden és mindenekelőtt tudáson alapuló, szerves egységben összefonódó írott és beszélt nyelvet? Jöttek talán egyes magas IQ-jú „indoeurópaiak”, akik gondoltak egyet, és összerendezték a makogást?... Ez olyannyira nevetséges feltevés, hogy

azonnal el is vethetjük.

Az, amit „nyelvfejlődés”-nek neveznek, a magyar nyelvben tulajdonképpen a meglévő szókészlet tagjainak helyváltogatgatása mindig oly módon, hogy az adott fogalom a maga HELYÉRE kerüljön. Más értelemben – amennyiben az emberiség közös őstől származik – a „nyelvfejlődés” nyelvromlást jelent az ősi nyelvhez képest. Gondoljunk a sugdolózós játékokra, amikor egyvalaki sűg valamit egy másiknak, aki azt továbbűgja egy harmadik illetőnek, s az tovább a következőnek, majd a sok fűlbe sűgott fogalmat az utolsó személynek ki kell hangosan mondania, s bizony az esetek legnagyobb részében az elején sűgott szó vagy mondat egészen megváltozik.

A fizikai értelemben vett „fejlődés” mindig az őállapot fenntartását jelenti. A tömeghatás-törvény értelmében a kémiai reakciók folyamán azért, hogy rövid időn belül egyensűly álljon be, egy időegységen belül ugyanannyi molekulának kell létrejönnie, mint amennyi meglévő fűlbomlik. Tudományos körökben köztudott, hogy két aminosav egyesűlésekor egy vízmolekula szabadul fel. A szellemi értelemben vett „fejlődés” maga a megismerés folyamata, mely szintén a teremtett világ fenntartását szolgálja.

Tudjuk, hogy az agy gyenge hasonlattal élve veűkűszűlék módjára is műkűdű központ, azt is tudjuk, hogy gondolatokat létrehozni nem képes. A gondolatok az ember számára elérhetetlen tartományból érkeű rezgűések, mely rezgűéseket az agy vesz, fűlfog és a fizikai világban való megjelenítését intézi. Mivel a gondolatok forrását nem ismerjük, energiaszintjét mérni sem tudjuk, erejűvel, hatásával ellenben mindennapjainkban tisztában vagyunk (vagy kellene lennűnk).

A gondolati energia terjedűsi korlátai se tűrben, sem időben nem ismertek. Amennyiben az agy hozná létre, a gondolatok hanyatlásának az agysejtek pusztulásával arányosan kellene bekűvetkeznie, a valóságban viszont épp az ellenkeűzőe tűrténik; rendes körűlműnyek között a kor elűrehaladtával, jűrtassággal egyre összetettebb, bűlcsebb gondolatok fogalmazűdnak meg.

A következőkben a teljességre törekedve ugyan, de arra való képtelenségem miatt különböző példák bemutatásával „megszólaltatom” édes anyanyelvünket, mondja el **Ő** MAGA, KI **Ő**. Mondja el **ő** maga, hogy **ő** az a bizonyos „protonyelv”, ősnyelv, amelyet a nyelvészek oly sokan buzgón keresnek, de a magyarul nem tudók soha meg nem lelnek, ezért mindig szegényes marad életük, hisz nem élhetik át, amikor a Teremtő szól hozzájuk, AKI ÉL, AKI VAN...

Én magam is, mint mindenki, az isteni szellemmel fölruházott közvetítő szerepét töltöm be, aki LEVETÍTI AZ ADÁST.

A magyar nyelv kizárólag rövid, tömör, értelmes kifejezésekből álló szellemi tárház, ezért „toldalékai” is kivétel nélkül mind világismeretről tanúskodó őskifejezések.

Minden kifejezésünk képző is, ezért helytelen a „képző” jelenlegi, hivatalos „toldalék” értelmű használata, ugyanis minden jelenség a Teremtő megnyilvánulása, vagyis KÉP-EZ **Ő** (aKiÉP, EZ **Ő**). A magyar nyelvben írás és beszéd kiegészíti egymást, tehát szervesen illeszkedik egymáshoz; egyik támogatja a másikat, a kettő együtt pontosítja, finomítja az adott fogalmat, ezért anyanyelvünk vizsgálatakor rovásjeleinket is minden esetben figyelembe kell vennünk, tehát a teremtői üzeneteket megfelelően szükséges KIEJT-enünk kezünkől is, szánkából is.

Létezik sok téves következtetés írás és beszéd együttes figyelmen kívül hagyása, valamint szándékos nyelvrontási tevékenység miatt. Azt magyarázta egyszer nekem valaki, hogy a nevel igénk a NE tiltószó és a -vel eszközhatározó rag összetétele. Soha, egy pillanatig sem éreztem, hogy igaza lehet, mert gyermekeim nevelésekor nem a tiltás vezérelt, de az illető tévedéséről akkor bizonyosodtam meg, amikor leróttam a szót, s megláttam az igazat: NŐ-ÉL könnyebben kiejthető változata: NEVEL. Még egy tévhitről be szeretnék számolni, ez a HATALOM szó, melyről azt mondta valaki, hogy eredeti jelentése: HAT A LOM, holott nem más, mint a HAT ELEM fogalma...

Meggyőződésem, hogy a téves magyarázatok az ismerethiány, a helytelen, illetve megromlott gondolkodás következményei.

Gondolataim közzétételével azt a célt kívánom szolgálni, hogy anyanyelvünket emeljük méltó helyére, mi magunk pedig emelkedjünk a szá-

munkra kijelölt szellemi magaslatokra annak tudatában, hogy az isteni ősnyelv művelői lehetünk.

- Mindenek előtt nézzük meg az „S” **minőségjelzőt**.

Rovásjele: **Λ** azt ábrázolja, hogy az ősi minőség lejön, elér a földi világba, és számtalan módon számtalanszor megnyilvánul, ezért olvasata lehet **ŐS, IS, ÉS, SE, SÓ, SI, ÁS**.

Szerepe többféle lehet, pl.: **HAT HAT-OS**
HAT HAT-Ó-S
HAT HATÁ-S

Teremtéskor az **ŐS** megnyilvánul, kivétel, tükröződik, testet ölt az OK, AKI VAN, és válik az „S” **Λ** „K” **◇** jellé, a háromszöggel ábrázolt hármas igazság négyzetté, földi léletté.

- **Személyesnévmások**

ÉN a VAN létigénk egyik formája, az isteni tulajdonság, tehát az egyes szám 1. személy fejeződik ki általa.

ÉN, ÖN ~ (v)AN az ember tudja, hogy isteni szellemiséggel megáldott lény. Az **ÖN** udvarias magázási forma azt fejezi ki, hogy az Önözött személyt magammal egyenértékűnek tartom, s ekként viszonyulok hozzá. Rovásjele: **᳚** „N” az egészhez közelítő **FÉL**.

TE Rovásjele **᳚** szemlélteti, hogy az „S” **V** isteni minőség **ÁTTE**-vődik egy másik, második személyre: **V ᳚**

Ő rovásjele: **᳚** olvasata: **ÓÓS**

Ö rovásjele: **K** olvasata: **ÉSZ ŐS, ÁSZ ŐS, ŐS ÉSZ, ŐS ÁSZ**

Amikor az **ŐSÁSZ** a megnyilvánulatlanból kimozdul, teremteni kezd, **Ö**-ből **Ő** lesz, és lesz az álló jelből **K** mozgójel **᳚**

MI(NK) = aMI + (va)N + (o)K

TI(K) = TE + (o)K

ŐK = **Ő** + (o)K

Minden létezőnek oka van a létezésre, ok nélkül semmi nem létezhet.

A többes számot az OK **◇** fejezi ki: egy OK számszerűen egyenlő eggyel, 1=1, két vagy több ok egynél több, tehát a többes szám kifejezője.

A magyar nyelv titkai feltárásában sok esetben a régi, ízes, „vidéki” kiejtés nagy

segítségül szolgál, így a személyes névmások többes száma tekintetében is.

• **Birtokosjelző, részeshatározó, célhatározó rag**

- NAK, - NEK, - NK

VAN OK, vagyis van valamije, valakije valaminek, valakinek

És VAN OK valaki, valami részére valakinek, valaminek

• **Helyhatározó rag**

- RA, -RE, -RÁ, -RÉ rovásjele: ↙
 - ON, - EN, - ÖN ~ (v)AN rovásjele: >
 - BA, -BE, rovásjele: X
 - BAN, - BEN ~ BE(va)N rovásjele: > X

• **Igekötők**

BE X
 KI ◊
 LE, FEL, EL ▲
 IDE, ODA ~ IDŐ †
 SZÉT †† rovásligatúrája „szétszeli” a „T” † jelet †
 ÖSSZE †† rovásligatúrája „összerak” †
 VISSZA †† M rovásligatúrája „visszatesz” M
 MEG ▲ † A MAG főnevünk magas hangrendű változata, mely a cselekvés, történés, létezés befejezettségét jelenti, ugyanis a MAG ~ aMiÉGi a létezéshez szükséges összes információt tartalmazza DNS-láncában, tehát elkészült.

• „- T” a tárgy ragja, főnévképző, igeképző, személyes névmás, számnév, műveltető

Rovásjele † e két jel ligatúrája: ▲ † olvasata: ŐSÁSZ, ESZES, ÁSZÓS, ŐSÉSZ...

A „T” olvasata: ŐT
 TŐ
 ÁT
 ÜT
 TŰ
 TE
 ÚT

összeolvasva: Az ÁSZÓS ŐT TŐ ÁT ÜT mint TŰ, leszel TE az ÚT

ŐT a számok „tengelye” közepén foglal helyet, mint tartóoszlop

123456789

ÁT szeli a (szám)világot

TŐ ve a világnak, s mint ilyen, a leg-

ÜT ésállóbb rész

TŰ ként HATol középre

TŰ ként áll ki

TE is általa létezel és járod az UT-ad

Látható, hogy a „T” ősfogalomköre rendszert alkot, mindegyik tag összefügg mindegyikkel formailag is, tartalmilag is.

ŐT a DIMENZIÓFORRÁS:

1. TEREMLŐ, ÉRT-ELEM, ÉG, VAN, RÁ
2. VÍZ-ELEM
3. TŰZ-ELEM
4. LEVEGŐ-ELEM
5. FÖLD-ELEM

A Teremtő bármilyen minőségben megnyilvánul, mely minőségek által HAT, ez a

6. ELEM, a HAT-ELEM, HATALOM

A HAT-ELEM legerősebb HATÁSa a SZER-ELEM

ŐS ŐT VAN = ISTEN, ŐSTEN, ŐSTAN

ŐT ÉL ÁT = ŐTLET

- TAT, - TET műveltető

A műveltető esetében a cselekvés, történés, létezés kétszer Tevődik át; kéT áTTéTen keresztül.

- T, - TT a múlt idő jele

A régi magyar nyelvben többnyire a mai egy „T” helyett is két „T” fejezte ki a múlt időt, mely nem más, mint az OTT helyhatározó megfelelője. Petőfi költeményében is még „Föltámadott a tenger, a népek tengere...”

Sokan bizonyára kétkednek e meglátásomban, pedig az idő-fogalom csak a rontó tudományosságának köszönhetően zavaros, érthetetlen, megfoghatatlan valami (ámbar még mindig „t” a jele!), de az ősnyelv létrejöttékor megegyezett az események, eseménypontok halmazának terjedési, helyváltoztató fogalmával. A mitológiai Kronosz fölfalja gyermekeit. Ó, mily kegyetlenség, gondolják az emberek, holott Kronosz gyermekei a per-

cek, napok, hetek, hónapok, évek, őket „kebelezi be”, a világeseményeket, melyek rezgései hírértékűek a nagy információs, vagy eseménytárházban, a világban. Kronosz gyermekei, az események szubatomi szinten is és gigantikus szinten is TÉRnek valahová, tehát TERjednek a TÉR-ben IDE-ODA, mely maga az IDŐ, TÉRIDŐ.

Ha síkban körnek ábrázoljuk a világot, a kör minden pontja OTT lesz rajta, bármilyen is a világ, minden pontja OTT van valahol. Az ITTLÉVŐ pont, a JELEN mindig az a hely, ahol éppen vagyunk, s amint elérkezik, máris másUTT lesz.

Az esemény elVÁlik jelen helyétől, megVÁLTozik helye és VOLT lesz belőle. Így JÁRnak az Íveken az események, s lesz az Ívből ÉV, a KÖRből KOR, a JÁRásból a germán nyelvek ÉV-jelentésű JAHR, YEAR szava, az ÉV-ből pedig az indoeurópai nyelvek Újévje, NEW EVE. Amikor IDÉZünk valamit, nem teszünk egyebet, mint IDŐZünk bizonyos eseményeknél.

Az IDŐ rovásváza † azt mutatja, hogy AKI VAN, kijelöli a helyet teremtményei számára; eSZe, SZellemissége (rovás SZ: |) RÁ hat (rovás R: /), létrehozza az anyagi világot, más szóval AD Ő végeláthatatlanul, mely maga az IDŐ †.

Az IDŐS egyben ADÓS is és ÉDES is, ezért mondhatjuk ÉDESanyánkra, hogy IDÉS, IDŐS, valamint anyanyelvünkre, hogy ÉDES.

• *Törtek*

Az időfogalom kapcsán könnyen megérthetjük a törteket.

Ő, az EGY AD az egészből, tehát a kiindulás számára mindig az EGY.

Amikor AD, részt ad, ADAGot, AD EGet

Ha EGYet AD, az EGY AD = EGYED, mely egy rész az egészből, de már maga egy egész, ezért EGY EGYED a matematika nyelvén 1/1

Ha KÉTet AD = KETTED a két résznek tekintett egészből ad egy részt: egy ketted 1/2

$$KÉT KETTED = 2/2 = 1$$

Három AD = HARMAD a három résznek tekintett egészből ad egy részt: egy harmad 1/3

$$HÁROM HARMAD = 3/3 = 1$$

...és így tovább...

A törtek vizsgálatakor mutatkozik meg legszembetűnőbben, hogy a tudást is az EGYtől, a Terem-

tőtől kapjuk!

Az eddigi gondolkodásmenetet követve befejezésül levezetem jelen írásom címének őstartalmát.

ÉDES ANYANYELVÜNK JELENTŐSÉGE

ÉDES = IDŐS, hiszen minél idősebb, annál közelebb van a Teremtéshez és a Teremtőhöz, tehát annál jobb, annál „édeesebb”

ANY = ANA, AN, ÖN, ÉN, a (V)AN hoz létre, szül meg mindent ʘ.

NYELVÜNK

NYEL jelentése: ANYA ÉL, létezik ʘ ʘ

- olvasatai: NYEL = befogad
- NYAL = gondoz, gyógyít
- NYÚL = érint, törődik
- NYÁL = felold,
- NYÍL = - cselekszik, védelmez
- NYÉL = tart, támogat

nyelV rovása: M terel, továbbít, megtart

nyelvÜN rovása: ʘ van

nyelvüNK ʘ ʘ van ok

JELENTŐSÉGE

JEL ʘ ʘ jó él

jelEN ʘ van

jelenTŐS ʘ ʘ áttevődik, kivétel az ős

jelentősÉG ʘ ég(i)

jelentőségE e valami, e dolog

A Teremtő kizárólag általunk képes megnyilvánulni, olyan Lények, teremtményei által, akik közvetíteni képesek szándékát, akik közös nyelven, a teremtés nyelvén kapcsolódnak rá. A magyar nyelv szóalkotásaiban mindig a létezésről való tudás érhető tetten a maga teljességével, a kifejezések tökélyre vitt, szigorú rend szerinti matematikai pontosságú felépítésével.

Ha megértjük anyanyelvünk természetét, megértjük jelentőségét, és természetessé válik számunkra, hogy mindent megtegyünk annak érdekében, hogy anyanyelvünket újra a maga szerveségében művelhessük, mert csak ezáltal menthetjük át kultúránkat, csak ezáltal őrizhetjük meg öntudatunkat, csak ezáltal vagyunk képesek biztosítani létünket, nemzedékről nemzedékre átívelő fennmaradásunkat.

Az ősi székely-magyar rovásírás:

Fontosabb jelváltozatok:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

„Szófejek”:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

A hosszú mgh-k jelölésére ajánlott jelváltozatok:

A rovásírás számjegyei:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Írásmutatvány:

Minden hangot jelölve:

Írásirány: ←

E-k, ismétlődő mgh-k, dupla msh-k elhagyva:

~ és a betűösszerovást alkalmazva:
 (RaGyaM A GeM DdLA' NeTSi)

Összeállította: Sölyom Ferenc-Miskolc, 1996. MBE-rovásírástört. oktatás